

Laat mij verder
leven in uw
herinneringen

In dankbare herinnering aan

JAN van AFFELEN van SAËMSFOORT

weduwnaar van

SONJA de LANNEE de BETRANCOURT

15-11-1925

18-7-1998

Een bewogen maar welbesteed mensenleven is ten einde. Jan werd geboren in Jogyakarta in Indonesië. Het is het land van zijn jeugd, zijn eerste werk, zijn diensttijd. Hij heeft van daaruit ook nog moeten werken aan de Birma-spoorweg. Hij leerde er Sonja kennen, met wie hij hele goede jaren heeft beleefd. Ze hebben samen lief en leed gedeeld.

In 1958 kwamen ze naar Nederland. Jan heeft hier een nieuw bestaan opgebouwd en voelde zich ook hier thuis. Hij was een harde werker; toonde inzet en aandacht voor mensen en dingen om hem heen; was hartelijk en gastvrij. Ze hadden samen een grote hobby: dansen. Dat was een hele inspanning en tegelijk beleefden ze er beiden een groot plezier aan.

Helaas heeft hij Sonja te vroeg moeten missen. Dat was een verdrietige tijd. Ze hebben beide heel veel steun gevonden in de reis naar Lourdes, die ze tijdens de ziekte van Sonja samen mochten maken. Bij alle lief en leed heeft Jan steeds een groot houvast gevonden in zijn geloof. Daar klampte hij zich aan vast en daar vond hij ook weer kracht om verder te gaan. Een paar jaar geleden leerde hij Anita kennen. Hij heeft samen met haar nog enkele fijne en gelukkige jaren mogen beleven.

Onverwacht heeft God hem thuisgeroepen. Hij heeft geen pijn of strijd gekend. Dat geeft je wat troost in je verdriet. Want het is moeilijk om hem nu al uit handen te geven.

Maar in de geest van Jan proberen we samen te bidden: 'Zo onverwacht, Heer, U die eeuwige liefde bent ontdek ons dan opnieuw.

Houdt ons bij de hand.'

Voor uw belangstelling en medeleven, in welke vorm dan ook, willen we u allen van harte bedanken.

Namens allen:
Anita Kepel